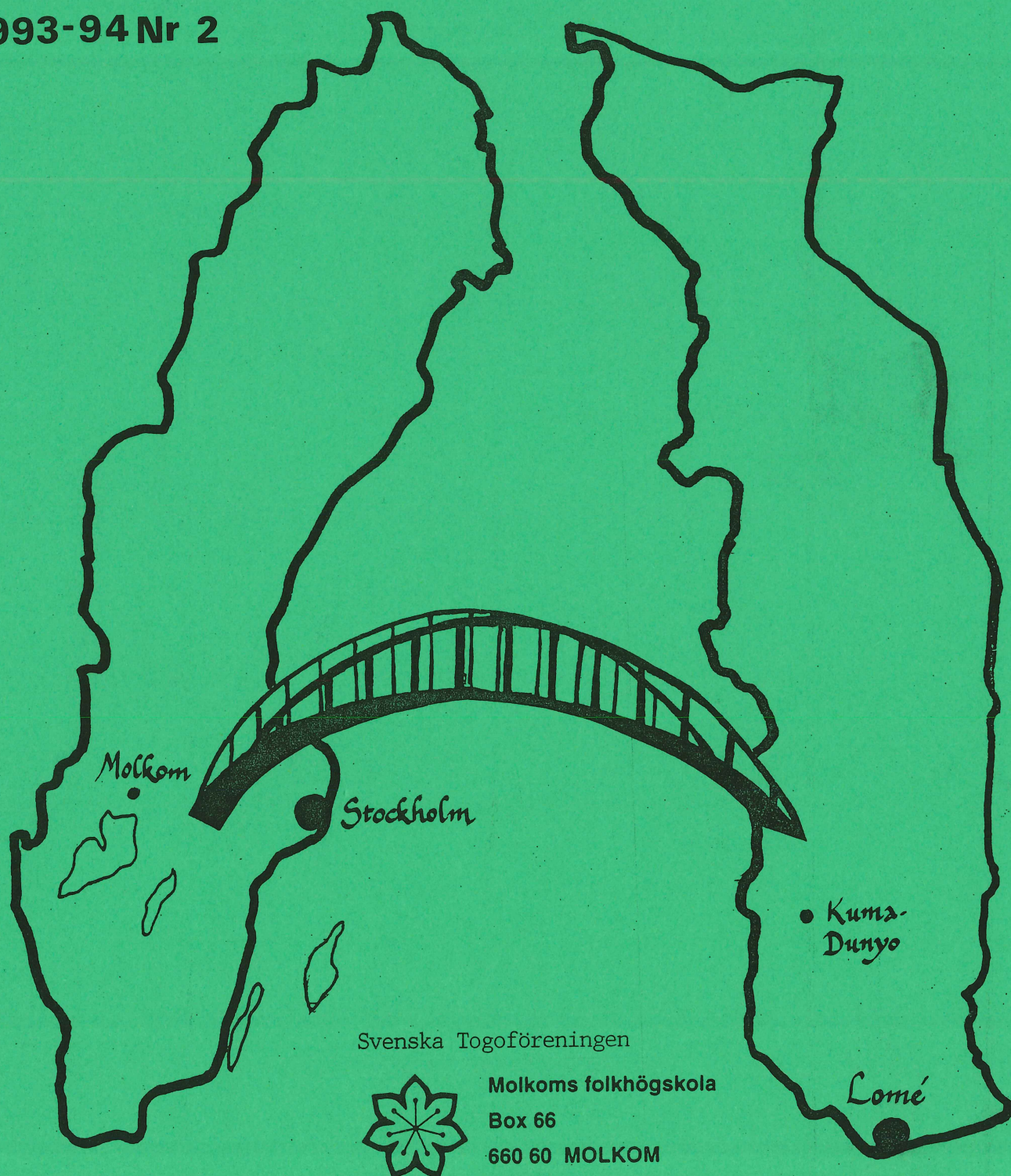

AGBLE!

44

"AGBLE" betyder fält på ewe-språket. "AGBLE!" = Till fälten!, Till arbetet!, Kom igen!

1993-94 Nr 2

Till våra läsare

I dessa sista timmar av år 1993 försöker vi, dvs Yawo, Aminatou och Mats, med KG:s välvilliga stöd få fason på AGBLE!.

Vi har förlorat kontrollen över antalet sidor. Förmodligen bryter vi vid lämplig punkt och fortsätter direkt in i nästa nummer. Om nu KG orkar samla ihop resterna och distribuera i lämpliga doser ...

Detta nummer handlar mycket om Duho Yawo och Alassane Aminatou och annat har i brådskan fått stå tillbaka. Men denna termin har också i hög grad våra sinnen präglats av händelserna kring deras första ankomst, häktet, avvisningen, den ovissa tiden då vi inte visste om eller när de skulle komma igen. Och till sist deras ankomst och korta vistelse hos oss.

Vi önskar alla våra läsare och bidragsgivare ett gott nytt år 1994.

A nos lecteurs

Nous sommes très pressés de finir ce numéro d'AGBLE! avant notre départ au Togo. Nous espérons que M KG peut compléter les travaux après notre départ si le temps sera trop court.

A cause des problèmes avec l'arrivée de Duho Yawo et Alassane Aminatou, ce numéro contient beaucoup d'information de ça. Nous regrettons seulement que le manque du temps et de la force nous a empêché de traduire beaucoup des textes en français. Mais arrivé au Togo nous pouvons expliquer beaucoup directement à nos lecteurs.

Nous souhaitons une bonne et heureuse année à nos lecteurs.

AGBLE!

AGBLE! är en informationsbuletin för i första hand Svenska Togoföreningens medlemmar och stödare av byfolkshögskolan Foyer Rural/CRASE i Togo, Västafrika. AGBLE! ges ut av deltagarna i u-landskursen "Folkbildning och livsvillkor i u-land" vid Molkoms folkhögskola. Kursen görs i samarbete med Svenska Togoföreningen och tre månader av kurstiden är förlagd till CRASE i Kuma-Dunyo. I AGBLE! vill vi informera om utvecklingen vid CRASE och i kommunen Kuma, om Svenska Togoföreningens arbete och om vad vi gör i vår kurs.

Pontus Örtendal, ekosof

Pontus Örtendal har ju varit gästföreläsare här på skolan i ett antal år. De som hört honom gästföreläsa vet att det kommer ut väldigt mycket ord på väldigt liten tid.

Pontus är ekosof och har en lite annorlunda syn på saker och ting. Han tycker t.ex. inte att man ska lära sig andra språk, utan hålla sin dialekt vid liv. Allting handlar i grund och botten om vår ursprungliga kultur och vår tid som naturmänniska. Språket=Kultur och kultur måste upplevas. Hur smakar t.ex. "pi" eller "roten ur"?

I dag ska man lära sig i skolan hur saker och ting fungerar i världen, vare sig det fungerar bra eller dåligt. Det är bara djur och primitivt naturfolk som lever utan kunskap om "pi"...helt ansvarslost. Snart behöver vi inte våra sinnen utan bara vårt intellekt.

KOM IHÅG: Man måste jämt ha en attityd. Är detta bra?

Trots allt, utvecklingen i dag är väl bra fantastisk. Man kan vara trädexpert utan att ens ha sett ett träd. En människa kan bäst styra om man inte har känslomässiga relationer. Mera "pi" och "roten ur" och mindre tafs. Med för mycket kunskap försvinner själva känslan. En gång fanns det en som ofta tittade på stjärnorna och förundrades över deras skönhet och mystik. I dag är den pojken astronom. Han tittar fortfarande upp på himlen men ser nu bara en massa tråkig fakta.

Man säger att vi aldrig ha lärt oss så mycket som under de sista 500 åren. Aldrig heller har vi tappat så mycket kunskap under denna tid. Massor av folkslag försvinner och därmed naturen. Det påminner om "Kejsarens nya kläder". Alla vet vad som händer men ingen vågar säga något.

Man är ju inte kulturell bara för att man svänger sig med "fint" prat. "Fint" prat är ju ett eget språk i sig och man är väl inte dum i huvudet för att man inte kan ett annat språk.

Ska man utvecklas eller avvecklas som människa?

Barnet är ett råmne som kan bli något. Idetta fall är barnet detsamma som naturmänniskan. Innan syndafallet i bibeln fanns naturmänniskan, efteråt; kulturmänniskan...barnet blir vuxet. Syndafallet var ett straff. Idag borde vi se det som en varning. Adam och Eva fick för mycket

kunskap/Barnet upplever sitt eget jag. Naturmänniskan blev individ.

I dag är allt indelat såhär: Jag är något, ni är något annat och naturen är ett tredje objekt. Jaget, duet och detet. När det borde vara "ett" alltihopa.

Jesus uppmanar ju faktiskt alla till ansvarsloshet, att inte planera sin vardag utan att återuppliva naturmänniskan igen... den människa Gud skapade, inte kulturmänniskan.

Att lösa de problem vi ställt till med, med mer kunskap skulle vara som att släcka en eld med bensin.

När vi blev medvetna om oss själva och insåg att vi var klokare än andra djur skynda vi oss att skyla våra djuriska kroppar med fikonlöv, nej, jag menar, med kläder. Vi vill helst inte bli påmind om vårt djuriska ursprung och "frälser" därför naturfolken genom att ge dem kunskap och kläder. Ibland har man till och med utrotat folkslag på grund av just det. "Har du sett en älg med stövlar någon gång?"

Precis som vi tillverkar vår egen natur tillverkar vi vår människa. Morötterna ska stå på fina raka led. Det får inte finnas något ogräs. Likadant är det i en skolklass. Alla ska bli morötter, ingen får bli maskros. Vi gör med andra ord om verkligheten så att den stämmer med teorin.

Pontus själv säger: Ingen blir gladare än jag om jag har fel.

Han kallar sig själv för en "Nattsvart optimist"

Vi hindrar våra barn att utvecklas till det de från början var ämnade att bli. Redan från början präglas de av vår omgivning med räta linjer och vinklar i 90 grader. Sedan ska de hem... Vanligtvis stoppar man ner barnet i en så kallad "Baby-lift" med höga kanter och packar in den så väl att bara näsan syns. Utanför sjukhuset, så nära utgången som möjligt, står en taxi med dörren öppen. Sedan springer mamman fram till taxin och slänger in ungen. Allt för att barnet inte ska hinna se ett träd eller känna en vindpust. Så fortsätter det under hela uppväxten.

Kulturen går ju till största delen ut på att göra människan onödig. Varför använda sin kropp i onödan? De mest kulturella människorna gör ju just ingenting. I bland kan ju kroppen trots allt behöva röra sig. Fast det måste ske i ett onödigt syfte. För att inte tala om att

tänka, det är jobbigt. Som tur är finns det ju maskiner som sköter det mesta. Känner man ändå ett behov av att använda huvudet så finns det ju TV. Tänker vi ännu ett steg så är det väl jobbigt med relationer också. Detta har man löst med genetik och konstbefruktnings. Fast man kan inte bortse från att kroppen ibland behöver sex. Huvudsaken är att det inte sker i något syfte.

"Tänk inte på hur världen är utan att den är."

Efter detta avslutade Pontus sin föreläsning med två meningar.

-För att kunna köra bil säkert utan att omkomma måste man ha både gas och broms. I dagens samhälle verkar man bara ha gas och den tycks ha hakat upp sig.

Av Kent Rönnberg

Mottagningen av våra gäster på Arlanda

Så har då även vi drabbats av den hårdnande attityden hos våra professionellt bokstavstroga förvarare av landets säkerhet gentemot inbjudna besökare av annan nationalitet och etniskt avvikande.

Det var en upplevelse jag aldrig kommer att glömma, att stå på Arlanda flygplats och inte få komma i kontakt med ansvarigt polisbefäl förrän hennes "bedömning" är gjord och dom avkunnad. Verkställigheten skall utföras vare sig ett överklagande (som existerar bara formellt, inte reellt) hinna behandlas eller inte. Nu förstår jag vad som menas med en polisstat. Och yrkesskickligheten, smartheten och den professionellt polerade fasaden utåt måste ha utvecklats mycket sedan Gestapos dagar, eftersom så många lever i okunnighet om företeelsen. Det är först när man råkar ut för den som man vaknar. Läs Kafka!

Behandlingen av våra inbjudna gäster har väckt uppmärksamhet i massmedia och vi låter några pressklipp komplettera Aminos och Yawos berättelser om sina upplevelser. Utöver pressen har P4 haft ett stort inslag, som även gick i kot, med bl a Gunnar Schotte och Mikael Fasth, efter avvisningen, samt ett inslag vid stipendiaternas återkomst till Arlanda. TV 4, Värmland, hade ett fint inslag från Aminos och Yawos första dag i Molkom.

Aminos förvisningsresa kostade skattebetalarna 14 054 SEK. Yawos bör ha kostat lika mycket. Vad Arlandapolisen gjort med de stulna (på polispråk "beslagtagna") Aeroflotbiljetterna vet vi inte. Den togolesiska regeringen bekostade den andra ToR-resan till Sverige.

Våra gästers berättelser om förvisningen

Le 15-10-1993

Les rapports de notre retour au Togo.

Vendredi le 8 octobre 1993 les policiers d'Arlanda sont venus nous transporter pour aller à l'aéroport de Stockholm, Arlanda, à 8h30.

Mais en chemin les policiers qui sont restés à l'aéroport, ont téléphoné à ceux qui sont venus nous transporter pour annoncer qu'il n'y avait pas de réservation dans l'avion pour nous deux. Donc il n'avait qu'à retourner pour me déposer et revenir avec Aminatou seule.

Mais quand ils ont eu ce coup de téléphone, ils ne m'ont rien dit ou expliqué. Ils ont retourné me déposer sans rien dire. En ce temps-là je me suis troublé.

C'est la première partie.

Deuxième partie. Ce jour-là, Mats a téléphoné à l'aéroport pour savoir quel vol elle va prendre. On lui a dit qu'elle va prendre le vol directe. Et monsieur Mats a téléphoné à monsieur Blu Paul à Lomé pour l'accueillir.

Mais le soir, Mats a téléphoné à monsieur Blu Paul pour voir que Aminatou est de retour. Mais elle n'est pas arrivée.

Ça a beaucoup enduit la tristesse et la douleur de Mats et il est confu. Il a téléphoné au centre pour faire savoir que Aminatou n'est pas arrivée à Lomé.

Je veux faire savoir qu'en ce même temps-là, tous ceux qui accueilliraient Aminatou au Togo sont tombés dans la doute, parce que Aminatou n'est pas de retour et ça a beaucoup attristé le cœur du directeur. Il avait appris que Aminatou était en chemin et il avait quitté Kpalimé cette même heure pour aller à Lomé, mais Aminatou n'était pas de retour. Il a passé quelque heure à l'aéroport pour l'attendre, mais elle n'était pas arrivée ce même jour. C'est le lendemain qu'elle est de retour vers 18h à Lomé.

C'est à peu près les rapports cosernant le retour de Aminatou au Togo.

Rapporterna om vår retur till Togo

Fredag den 8 oktober 1993 kom poliserna från Arlanda för att transportera oss till flygplatsen Stockholm Arlanda till kl 8.30.

Men under vägen telefonerade poliserna på Arlanda till dem som transporterade oss att det inte fanns plats för oss båda i flygplanet. Då fanns inget annat att göra än att sätta mig kvar i häktet och återvända med bara Aminatou.

Men när de fått detta telefonmeddelande, sade de inget till mig eller gav någon förklaring. De återvände för att förvara mig utan att säga någonting. Då kände jag mig oroad.

Detta var första delen.

Andra delen. Den dagen ringde Mats till flygplatsen för att få veta vilket flyg hon skulle ta. (Det var då vi fick veta att endast en av de två fått resa samt att hon inte sänts tillbaka samma väg som hon kommit, vilket man först förespeglat oss. M.M.:s anm.). Man sade honom, att hon skulle färdas i ett direktplan. Och Mats telefonerade till M Blu Paul i Lomé, så att man skulle kunna möta henne.

Men på kvällen ringde Mats till Blu Paul för att förvissa sig om att Aminatou återvänt. Men hon hade inte anlänt.

Detta gjorde Mats ledsen och bedrövad och han blev orolig. Han ringde till häktet för att tala om att Aminatou inte anlänt till Lomé.

Jag vill förklara att vid den tiden greps alla de som skulle ta emot Aminatou av missmod då hon inte kom tillbaka och detta gjorde rektorn ledsen till sinnes. Han hade fått veta att Aminatou var på väg och han hade genast lämnat Kpalime för att åka till Lomé, men Aminatou var inte tillbaka. Han tillbringade någon timme på flygplatsen men hon kom inte den dagen. Först följande dag kom hon tillbaka omkring kl 18 till Lomé.

Detta är i stora drag redogörelsen för Aminatous retur till Togo.

Le retour de D'HO Yawo au Togo

Le samedi soir, j'ai appris que dimanche matin je vais quitter le centre pour retourner au Togo. Dimanche le 10-10-93, tout est mis dans la valise par les policiers. Je n'avait pas un bout de papier dans ma poche parceque tout est mis sous clé. Je suis rentré le matin-là dans la voiture la main vide jusqu'à l'arrive à l'aéroport de Stockholm. Je suis resté là-bas. Vers 8 h je suis rentré dans l'avion avec toute mes bagages dans la main des policiers. Quand je suis rentré dans l'avion, ils ont donné le bagage à une hôtesse de l'air. L'avion a décollé à 8h 30 jusqu'à l'arrivée à Bruxelles à 9h 15. Vers 10 h 11 nous avons quitté Bruxelles et nous sommes arrivés à Lomé vers 18 h 30. Je suis accueillis par Monsieur le Directeur du C.R.A.-S.E. de Kuma-Dumyo, FOLLY-Atah et celui de KPELE-Goive.

Je suis resté chez Monsieur FOLLY-Gerard. Le lundi matin il nous a amené chez le Directeur de la D.J.A.S.E. Il nous a demandé comment notre voyage s'est passé. Nous avons raconté tout ce qui s'est passé et après il nous a amené chez le Ministre. Il nous a raconté quelque histoire de sa jeunesse et il a dit aussi qu'il nous ferait le passeport pour retourner....

Lördag kväll fick jag veta, att på söndag morgon skulle jag lämna häktet för att återvända till Togo.

Söndag den 10/10 packades all ned i väska av poliserna. Jag hade inte ens en papperslapp i fickan, för allt sattes under lås.

Den morgonen sattes jag i bilen, som skulle föra mig till Stockholms flygplats, med tomma händer. Där fick jag vänta. Omkring kl 8 fördes jag ombord på planet med allt bagage i polisernas händer. När jag klev in i planet gav de handbagaget till en flygvärdinna.

Planet lyfte 8.30 för att anlända till Bryssel 9.15. Vid 10-tiden lämnade vi Bryssel och anlade till Lomé 18.30.

Jag möttes rektor för CRASE, M Folly Atah och rektor för Kpélé-Govié. Jag övernattade hos M Folly Gerard.

På måndag morgon fördes vi till direktören för DJASE. Han frågade oss hur resan varit och därefter förde han oss till ministern. Han berättade någon historia från sin ungdom för oss. Han sade också att han skulle ordna pass åt oss så att vi skulle kunna återvända

DUHO Yawo

Sveriges beredskap är mycket god

Duho Yawos berättelse om mötet med Sverige.

Då Aminatou förpassats ur landet fred. 8/10 och Yawo blev ensam kvar i bunkern i Carlslund, skrev han ned denna berättelse. Han lämnade den, när han i sin tur förpassades sönd. 10/10.

... Ankomst till Arlanda 5/10 kl 11.15.

Det är där, som våra problem börjar. Vi fördes till högsta våningen och vi anvisades ett rum där. Vi hölls där från 12.05 till 16.40.

Vi hämtades ut ur rummet och fördes till ett kontor. Där gav man oss ett dokument att underteckna, därför att man beslutat att "Carnet de voyage" inte längre duger för att komma in i deras land. De ska alltså sända oss tillbaka. Jag sade, att vi inte kan skriva under, eftersom Mats inte var införstådd. De ljög om att Mats var med på detta och då kunde man inte göra annat än att skriva under.

De frågade oss, om vi kunde återvända frivilligt? Och jag sade, att det inte var av vår egen vilja som vi förts hit.

Under tiden var Mats Matsson på flygplatsen sedan 10.45. Han hade velat komma och förklara men man tillät inte honom att komma. Han försökte komma i kontakt men lyckades inte. Det var förbjudet för honom.

Men olyckligtvis lurade man oss att skriva under. Det var först då, som man tillät honom (Mats) att komma och träffa oss. Det var verkligen mycket ledsamt för honom. Han visste inte vad man kunde göra nu. Han hade bara fått kopior på dokumenten, som vi skrivit på. När han var hos oss, sade han att han skulle skicka ett telefax till M Blu Paul i Togoför att få kontakt med ministeriet.

Del 2.

Vi är på polisens isoleringscenter (kallas på polissvenska "förvaret") i Carlslund. Efter att ha diskuterat med oss, tog de tre beslut:

Första beslutet: Sätta oss i arrest.

Andra beslutet: Våra biljetter togs i beslag.

Tredje beslutet: De ska återföra oss till Togo.

Tisdag mellan 18.00 och 19.00 kom vi in på isoleringscentret. Där sov vi, men med öppna ögon. Personalen på centret gjorde sitt bästa för oss under vår vistelse.

Vi fick undergå en kroppsvisitation och vårt bagage blev undersökt och berövat varje föremål, som skulle kunna utgöra minsta skada för oss eller dem. Vrje beslagtaget föremål låstes in. Nyckelarna till våra väskor, våra livremmar, våra mediciner, låstes in för att återlämnas vid vår avfärd härifrån.

Vi har fått, var och en, nyckel till det rum som anvisats. Vi har tillgång till W.C. och ett toaletttrum belägna i samma korridor.

Del 3.

Mats Matssons kamp. Fastän man dolt allt för honom och även förbjudit honom (att kontakta oss) misströstade han inte om oss. Natten till den 6 okt. 93 arbetade Mats och Ingela mycket under natten utan att sova för att försvara oss.

Den 6 okt. på morgonen kom Mats med ett dokument (överklagande). Vi undertecknade

och det överlämnades till polisen. Men alla dessa saker avvisades av poliserna.

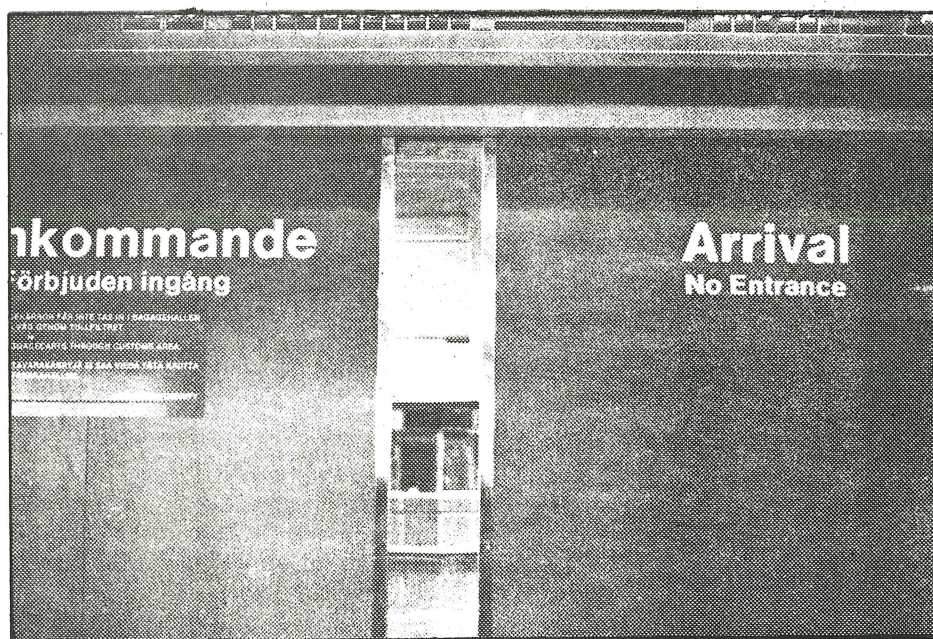
Samma dag sände ministern för ungdom, sport och fritid ett dokument till Mats Matsson för att överlämnas till polisen. Detta för att bekräfta, att Carnet Nr 837/93 och 838/93, utställda på DUHO och ALASSANI, var giltiga för deras vistelse i Sverige.

Dessa dokument är utfärdade av Togolesiska inrikesministeriet. Men allt detta avvisades kategoriskt..

M Håkan Franklin kämpade också hårt men utan att lyckas. Namnen på dem som kämpat: Mats Matsson, Ingela Matsson, Håkan Franklin, Gunnar Schotte. Det finns andra som kämpat i detta

fall. Men jag känner inte deras namn, så jag ber Maats att komplettera. (Här kan nämnas rektor Lasse Westling, Molkoms folkhögskola och Rainer Hielle, rektor på Mora folkhögskola. Andra har givit moraliskt stöd och uppmuntran)

Jag vet att hela Svenska Togoföreningen kommer att sörja över vår återförvisning utan att ha sett Molkom.

Arlanda 5 oktober 1993. Stängda portar.

Arlanda 5 Octobre 1993. Des portes fermées.

Sverige är ett stängt land

När två ungdomar från Togo i Afrika skulle komma på besök till Molkoms folkhögskola sattes de i häkte i Stockholm. Efter flera dagar i isolering och med mycket små möjligheter till kontakt med den svenske kursledaren, skickades de tillbaka till Togo. Den nya svenska flyktingpolitiken får nu de mest märkliga konsekvenser. Och ingen tycks protestera.

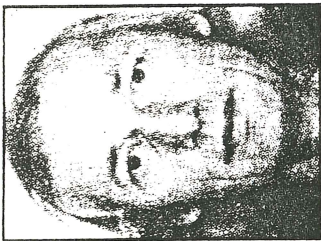
Det är en total kursändring i svensk flyktingpolitik. Helt plötsligt har Sverige blivit ett stängt land.

Av detta systemskifte märks inte mycket i svenska medier. Inte ens socialdemokraterna, med sin tradition av solidaritet med förtryckta folk, tycks ifrågasätta regeringens nya linje. Ny demokrati och halvrasistiska grupper på högerkanten kan le i mjugg.

Konsekvensen av den nya flyktingpolitiken kan ibland te sig horribel. Det har inte minst folkhögskolan i Molkom fått känna av. Molkoms folkhögskola har i åtta år haft ett utbyte av studenter med det afrikanska landet Togo.

Varje hösttermin har två studenter bjudits in från en byfolkhögskola i södra Togo till folkhögskolan i Molkom för att vara med i undervisningen på Togo-linjen. Efter tre månader har de rest tillbaka till Togo, tillsammans med de svenska eleverna på kursen. Deras resa och uppehälle

BO LEVIN, frilansjournalist, ger exempel på den nya svenska flyktingpolitikens märkliga konsekvenser när han beskriver unga afrikanska studenters märkliga möte med vårt land.

Helt plötsligt betraktades ungdomarna från Togo som riktiga skummisar. Trots att kursledaren, som vanligt, fanns på plats för att ta emot dem så hamnade de på förhör hos passpolisen. Strax därefter beslutade passpolisen om utvisning.

Kursledaren reagerade blixtnabbt och fick in en överklagan till invandrarverket. Men de vettskrämda ungdomarna från Togo togs i förvar och sattes i häkte. Motiveringen var att det fanns anledning att anta att de "kommer att hålla sig undan". Tre dagar senare skickades flickan tillbaka till Togo. Pojken skickades tillbaka efter fem dagar i häktet.

Därmed är kursen på Molkoms folkhögskola delvis spolierad. Och de med möda insamlade pengarna gick åt till flygbiljetter, helt i onödan.

Så kan svensk flyktingpolitik slå sönder svenska och togolesiska ungdomars vilja till kontakt över världsdelsgränser.

Det här är ett exempel på hur människor från andra länder, framför allt de som bor utanför EG, i dag blir behandlade när de kommer till Sverige.

Vilka är det i dag som har kurage nog att försvara en generös syn på människor från andra länder? Är det verkligen så att socialdemokratin har samma syn på det här som regeringen? Hur det är med det borde väljarna få reda på före valet.

Bo Levin

AFTONBLADET

Måndag 8 november 1993

bekostas helt av insamlade medel och bidrag från skolor och privatpersoner i Molkom. SIDA bidrar med pengar för att bygga upp folkhögskolan. Den här kursen, Folkbildning och livsvillkor i u-land, är en mycket viktig del i praktisk solidaritet mellan människor från den rika och den fattiga världen.

Varje år har studenterna från Togo kommit till Sverige med ett speciellt inresedokument, Carnet de Voyage, i stället för pass. Det har att göra med den mycket tröga byråkratin i Togo. Men det har alltid gått bra och studenterna har hämtats vid Arlanda av kursansvarige lärare. Men den här gången blev det tvärstopp.

Denna artikel av Bo Levin var först införd i VF, innan den publicerades i Aftonbladet.

Senare kom en kort intervju med M.M. i NWT.

MITT

I EXPRESSEN

DEN NYA SVENSKA flyktingpolitikens förmåga att sälla agnarna från det alltför obskyra vetet blir allt skarpare.

Nu har man snabbt och klockrent lyckats slå sönder ett mångårigt solidaritetsarbete mellan en svensk folkhögskola och en byfolkshögskola i Afrika.

Det är inte dåligt.

Under åtta år har detta ohämmade utbyte mellan svenska och afrikanska ungdomar från Togo pågått utan att svenska myndigheter agerat.

Nu har det officiella Sverige äntligen visat musklerna.

Så här är det:

Under åtta år har folkhögskolan i värmländska Molkom haft ett utbyte av

Tafsa inte på våra togoleser

studenter med byfolkshögskolor i södra Togo.

Varje hösttermin har två studenter kommit till Molkom för

att delta i utbildningen på Togo-linjen.

De har stannat tre månader, sedan rest hem till Togo tillsammans med kursens svenska elever.

Resa och uppehålle för togoleserna har bekostats av pengar man samlat in och med bidrag från skola och privatpersoner i Molkom.

Man har från Molkom-skolan till och med lyckats tubba Sida att bidra med pengar. Kursen, "Folkbildning och livsvillkor i u-land", har ansetts vara en viktig del i praktisk solidaritet mellan rika och fattiga.

JOJO.

I år hittade myndigheterna, med vår nya flyktingpolitik i ryggen, äntligen ett sätt att ingripa. Togoleserna har varje år kommit med ett speciellt inresedokument i stället för med pass, vilket förklaras av den tröga byråkratin i Togo.

Det har gått utan problem. På Arlanda har ansvariga lärare från Molkom mött upp.

Så ock i år.

Nu blev det tvärstopp.

Kursledaren fanns på plats men i stället för att som vanligt hamna i baksätet på hans bil hamnade togoleserna hos passpolisen för förhör.

Kort därpå beslutade polisen att skicka hem dem igen.

Kursledaren tvingades makabert nog skicka ett överklagande till invandrarverket, för att även detta nionde år få med sina utbytesstudenter till Värmland för tre månader.

Men de vid det här laget chockade och uppskrämda ungdomarna togs i förvar, sattes i häkte.

Tre dygn senare skickades flickan tillbaka till Togo.

Pojken fick stanna fem dagar i häkte innan han skickades hem.

Resultat i korthet:

Kursen i Molkom är delvis spolierad.

De med arbete och ansträngningar insamlade pengarna har i praktiken kastats i sjön.

Ett praktiskt, konkret solidaritetsarbete mellan svenska och afrikanska ungdomar har slagits sönder.

Och svensk flyktingpolitik å la 1993 har firat ännu en triumf.

TORBJÖRN KARLGREN
frilansjournalist i Arvika

Efter att Expressen haft ett inlägg om vårt elände ...

... kom Birgit Friggebo med genmäle mot Bo Levin i Aftonbladet.

BIRGIT FRIGGEBO,
invandrarminister (fp),
svarar på kritiken av
regeringens flyktingpo-
litik som bl a framfördes
av Bo Levin på Sidan tre
8/11.

Levin har klenk på fötterna

Frilansjournalisten Bo Levin skröder inte orden när han beskriver hur två unga studenter från Togo i Afrika inbjudna av folkhögskolan i Molkom stoppades på Arlanda, togs i förvar och sedan skickades hem. "Total kursändring i svensk flyktingpolitik", ett systemskifte som gjort Sverige till ett "stängt land", skriver han.

Levin har klenk på fötterna för sina svepande anklagelser. Sverige har ett avtal om viseringsfrihet med Togo och dessutom har beslutet att inte låta de två studenterna resa in i Sverige inte ett dugg med svensk flyktingpolitik att göra. Hur man kan tala om en hårdnande flyktingpolitik samtidigt som vi låter 40 000 bosnier och deras anhöriga stanna i Sverige är svårt att förstå.

Togoleserna fick inte komma in i landet för att

de inte hade giltiga passhandlingar. Beslutet fattades av polisen på Arlanda i enlighet med den del av utlänningslagen som är relevant vid gränskontroll. Det överklagades till invandrarverket som bara kunde konstatera att polisen i det här fallet följt den lag de är satta att tillämpa.

Levin ursäktar det faktum att studenterna inte har pass med den besvärliga byråkratin i Togo. Men lika självklart som att svenska medborgare måste ha giltiga passhandlingar för andra länder är det att man inte kan beskylla svenska myndigheter för att byråkratin i Togo inte kan förse sina medborgare med sådana dokument.

Visst är det beklagligt att folkhögskolans Togo-linje delvis förstörts eftersom studenterna hindrades att delta i undervisningen. Men det är inte den svenska flyktingpolitiken som, med Levins ord, "slagit sönder svenska och togoloesiska ungdomars vilja till kontakt över världsgränser." Sådana kontakter har tvärtom uppmuntrats av svenska myndigheter. Eftersom folkhögskolan tycks vara medveten om den togoloesiska byråkratin kanske man till nästa år kan vara ute i tid för att skaffa fram pass till sina studenter.

Birgit Friggebo

Man kan fråga sig var man ska ha det: På fötterna eller i huvudet? ...

Bo Levin fick i alla fall sista ordet i Aftonbladet.

BO LEVIN, frilansjournalist, avslutar debatten med invandrarministern om dagens flyktingpolitik. Tidigare inlägg i denna debatt på Sidan tre: 8/11 och 19/11.

Levin har klenk på fötterna, skriver invandrarminister Birgit Friggebo i sitt svar på mitt inlägg på Sidan tre 8/11. Hon påstår att regeringen inte har ändrat kurs i svensk flyktingpolitik och att de två ungdomarna från Togo som inte fick komma in i Sverige inte har med den hårdare flyktingpolitiken att göra.

Enligt uppgift från invandrarverket har asylsökande i Sverige under oktober månad minskat

Visst är det systemskifte, Friggebo

med 80 procent jämfört med samma period förra året. Och det hänger INTE ihop med att det har blivit färre flyktingar i världen. Orsaken är regeringens flyktingpolitik som innebär att man återinfört visumtvång. Den som inte har fått visum till

Sverige kan heller inte få komma in som asylsökande. Det är ingen tvekan om den saken.

Och så till ungdomarna från Togo som kastades i häkte när de kom till Sverige och sedan skickades tillbaka till sitt land. Sju år i rad har Molkoms folkhögskola tagit emot gäststuderande från Togo. Alla gångerna har de rest med ett så kallat "Carnet de Voyage"-papper istället för med pass. Det har aldrig förrän nu, funnits något som helst hinder för dem att komma till Molkoms folkhögskola. Det är klart att det har med systemskiftet av svensk flyktingpolitik att göra när gäststudenter nu helt plötsligt betraktas som brottslingar.

Bo Levin

GUNNAR SCHOTTE
VÄSTRA KANALGATAN 1
652 24 KARLSTAD
TEL. 054/18 61 31

Generaldirektör Berit Rollén
Statens Invandrarverk
Box 6113
600 06 NORRKÖPING

Ang. avvisning av Aminato Alassani och Yawo Duho, Togo
enligt beslut 931005

Efter samråd med Svenska Togoföreningen och Molkoms Folkhögskola ber undertecknad att få fästa Invandrarverkets uppmärksamhet på hanteringen av följande ärende, vilket till sina konsekvenser hos berörda haft till följd avsevärt personligt lidande samt stor besvikelse och ekonomiska förluster.

Vi presenterar här
Gunnar Schottes
brev till Berit Rol-
lén, med kopia till
Carl Tham, samt där-
efter Berit Rolléns
svar.

Vi påstår ej att ärendet ur strikt formell synpunkt handlagts på ett felaktigt sätt men väl att handläggningen - med hänsyn till tidigare handläggning av identiskt liknande fall - är ägnad att väcka åtskillig förundran och förståelig bitterhet hos många inblandade.

Bakgrunden till ärendet är följande:

Molkoms Folkhögskola har under åtta år haft utbyte av studenter med Togo. Två togolesiska studenter från en av SIDA stödd byfolkshögskola i södra Togo har inbjudits till Molkom för att under tre månader få följa undervisningen på "Togo-linjen". Efter avslutad kurs har de återvänt till Togo tillsammans med svenska elever på kursen. Alla kostnader för de togolesiska studenternas resa och uppehälle har täckts av insamlade medel och bidrag från ett flertal håll.

Vi överlåter åt vå-
ra läsare att göra
sina "bedömningar"
och därefter döma.

Kursen, som i de två länderna behandlar folkbildning och livsvillkor i u-land, har allmänt ansetts vara av stort intresse för att skapa ökad solidaritet mellan fattiga och rika länder. Personligen har jag haft glädjen att träffa ett antal av studenterna vid deras besök i Molkom och därvid kunnat konstatera med vilken utomordentligt stor glädje, generositet och kärleksfull omvårdnad som de mottagits under sin tremånaders vistelse i vårt land. Den praktiska erfarenhet som de bibringats har dessutom förvisso varit av stor betydelse för såväl dem själva som deras land.

När så årets studenter kom till Sverige gick allt chockartat snett. Deras inresedokument "Carnet de Voyage", som tidigare är accepterat, underkändes som "passhandling". Ungdomarna avvisades samt togs i förvar under den i detta sammanhang mycket svaga motiveringen att de "skulle hålla sig undan".

Det fanns ansvarig kursledare på plats för att ta emot ungdomarna, det fanns bevis på att ungdomarna under sina tre månader här skulle omhändertas av bl.a. Molkoms Folkhögskola, ungdomarna hade vidare returbiljett etc. Det fanns alltså ingen som helst grund till antagandet att de svenska värdarna skulle missbruka, eller låta andra missbruka, förtroendet att svara för ungdomarna som nu uppskakade fick erfara ett Sverige, som stod i bjärt kontrast med det vänliga, gästfria land som deras kamrater tidigare fått uppleva.

Skadan är nu gjord, mångårigt förtroende delvis raserat, imponerande privata initiativ har varit förgäves. Ingen har dock begått något formellt fel, så varför inte låta ärendet gå in i glömskans ibland barmhärtiga dunkel? Nej, så får man inte tillåta sig att resonera. Medmänsklighet och generositet samt allmän förståelse för fattigare länders enorma ekonomiska, organisatoriska och mänskliga situation måste vägleda oss vid hanteringen av varje ärende som hänför sig till sådana länder. I varje fall i ärenden likt det nu relaterade då risken för att staten Sverige på något sätt skulle belastas var obefintlig.

Nog finns det väl i fall som detta utrymme för acceptans av en ur formell synpunkt ej helt acceptabel "passhandling" - eller gör det verkligen inte det?

Karlstad den 1 november 1993

Gunnar Schotte
Gunnar Schotte

Bilagor: Carnet de Voyage
Beslut om avvisning
Överklagande av beslut om avvisning och förvar.

Kopia: Generaldirektör Carl Tham, S I D A, 105 25 Stockholm

Obs! Här går gränsen

STATENS INVANDRARVERK

Generaldirektören, ib

Datum
1993-12-03
Ert datum

Beteckning
6-868945
Er beteckning

Gunnar Schotte
Västra Kanalgatan 1
652 24 KARLSTAD

Angående avvisning av togolesiska medborgarna Aminato
ALASSANI och Yawo DUHO

Inledningsvis skall sägas att Invandrarverket inte har haft någon anledning att misstänka annat än att syftet med vistelsen i Sverige skulle vara seriöst, vare sig från de togolesiska ungdomarnas sida eller från de svenska arrangörernas.

Enligt gällande lagstiftning är en togolesisk medborgare viseringsfri i Sverige och får således vistas här utan särskilt tillstånd i högst tre månader. Dock krävs för inresa och vistelse i Sverige enligt utlänningslagen 1 kap 2 § att en utländsk medborgare har pass. Personer som är medborgare i de nordiska länderna samt personer som har permanent uppehållstillstånd i Sverige är undantagna från kravet på innehav av passhandling. Polismyndigheten får bl a avvisa en person som saknar pass, visering, uppehållstillstånd eller annat tillsånd som krävs för inresa, vistelse eller arbete i Sverige.

Eftersom Aminato Alassani och Yawo Duho reste till Sverige med en resehandling - Carnet de Voyage - som ej är en togolesisk passhandling medgavs de inte av polismyndigheten inresa i landet och beslut om avvisning fattades. Det är ej känt för Invandrarverket huruvida personer med samma typ av resehandling tidigare har tillåtit av polisen att resa in i Sverige eller ej.

Som svar på Din avslutande fråga: Nej, mot bakgrund av ovan relaterad lagstiftning fanns i överklagandeärendet ej utrymme för oss att ändra polismyndighetens avvisningsbeslut.

Med vänlig hälsning

Berit Rollén
Berit Rollén
generaldirektör

Återkomst den 7/12.
Första åtgärd: Återse häktet i Carls-
lund. Nu från utsidan...

Amina och Yawo vid entrén till hus X (häktet) vid Carlslund då de återvände för att hälsa på väktarna

Amina et Yawo à la porte de la maison X (centre de détention) à Carlslund. Ils étaient revenus pour saluer les gardiens.

Efternamn: DUHO
Förnamn: Yawo Aliamène
Född 1975 i Kévé-Zogbépiné,
residens Ave.

Jag är 19 år, jag är snickar-elev på CRASE i Kuma Dunyo. Jag går mitt andra år.

Mina föräldrar är jordbrukare och odlar exportgrödor, till exempel bomull, men även livsmedelsgrödor, såsom majs.

Vi är tolv barn i familjen, 6 flickor och 6 pojkar och jag är yngst. Jag är den ende pojken som min mor har fött åt min far.

Mellan 1990 och 1991 blev min far blind. Det var mitt första

Dags för presentation

är på CRASE och sedan 1991 har jag haft det svårt, men hittills klarar jag av att försörja mig själv.

Nom: DUHO
Prénom: Yawo Aliamène
Né en 1975 à Kévé-Zogbépiné,
préfecture d'Ave.

J'ai 19 ans, je suis apprenti au CRASE de Kuma Dunyo, session de menuiserie. Je suis dans ma deuxième année.

Mes parents sont cultivateurs des produits exportés, par exemple le coton et aussi des produits vivriers comme le maïs.

Nous sommes au nombre de 12 personnes, 6 filles et 6 garçons et je suis le benjamin. Pour les garçons c'est moi seul que ma mère a donné à mon père.

Depuis 1990 à 1991 mon père est devenu aveugle. C'était la première année que je suis rentré au CRASE et depuis 1991 j'ai commencé à vivre difficilement et je me débrouille pour me nourrir moi-même jusqu'ici.

Efternamn: Alassane
Förnamn: Aminatou

Jag är född den 13 januari 1973 i Mango i prefekturen Loti.

Jag är elev vid CRASE i Kuma-Dunyo, sömnadskursen.

Min far är köpman och min mor är försäljerska av livsmedelsprodukter, som hirs, bönor och igname. De har satt 7 barn till världen, därav 4 pojkar och 3 flickor. Jag är den tredje i ordningen och den största av flickorna.

Min far och min mor kommer från samma plats, nämligen Mango i regionen La Svane högst upp i norra Togo.

Orsaken till att jag kom till CRASE var att hjälpa min tant, som för närvarande är sömnadslärare på centret. Hon tog hand om mig när jag var 5 år. Hon har satt mig i skola i 6 år.

Sedan jag fått mitt CEPD, ville jag inte fortsätta, utan valde att lära mig ett hantverk för att kunna hjälpa mina föräldrar.

Först hade jag börjat handla med min far. Vid den tiden var jag 13 år. Sedan min tant kommit till CRASE och sedan jag fått veta att det som hon lärde eleverna, som stickning, batik, utöver sömnad, kunde vara till hjälp i det praktiska livet samt att, tack vare svenskarna, kurskostnaden vid centret är låg, beslöt jag att komma och lära mig sömnad på CRASE också.

Därför är vi alltid mycket tack-samma mot svenskarna.

Nom: Alassane
Prénom: Aminatou

Je suis née le 13 janvier 1973 à Mango, préfecture de Loti.

Je suis apprentie au CRASE de Kuma Dunyo, session de couture.

Mon père est commerçant et ma mère est revendeuse des produits vivriers, comme le mil, le haricot et l'igname. Ils ont mis au monde 7 enfants, dont 4 garçons et 3 filles. Je suis la troisième et la plus grande des filles.

Mon père et ma mère viennent du même village, donc de Mango dans la région de La Svane au grand nord du Togo.

Maintenant voici le but de ma venue au CRASE pour aider ma mère ma tante, qui est actuellement la maîtresse couturière du centre. Elle m'a prise en charge lorsque j'avais 5 ans. Elle m'a mise à l'école à 6 ans.

Après avoir eu mon CEPD, Certificat d'Etude du Premier Degré, j'ai jugé bon de ne plus continuer et d'apprendre un métier pour pouvoir aider mes parents.

D'abord j'ai commencé par faire le commerce avec mon père. En ce temps, j'avais 13 ans et après que ma tante est au CRASE et que j'ai su que ce qu'elle enseignait aux apprenties, le tricotage, la teinturerie en plus de la coupe, peut nous aider dans la vie pratique et que grâce à l'aide des suédois, l'inscription dans ce centre est à moindre frais, pour pouvoir aider la population. J'ai décidé de venir apprendre la couture au CRASE aussi.

Pour cela nous sommes toujours très reconnaissants à nos amis suédois.

Äntligen framme

Nu är de på plats i sina skolbänkar i Molkoms folkhögskola, de båda Togostudenterna Aminatou Alassani och Yawo Duho. I början av oktober stoppades de på Arlanda och sändes tillbaka till Togo utan att representanterna för folkhögskolan ens fick en chans att bevisa att de var vändade, som stipendiater vid skolan.

Den här gången släpptes de i alla fall in, men

läraren vid skolan Mats Matsson hann få hjärtat i halsgropen innan allt var klart.

Han trodde att det skulle vara två togoleser med planet. Det kom 23 och polisen ville utreda hela gruppen.

Men allt löste sig – fast de båda studenterna ville allt åka till häktet den här gången också. För att hälsa på!

SIDAN 11

Ur VF, när Yawo och Aminatou äntligen force-rat "järnridån" på Arlanda.

FOTO LENNART FERNOVIST

Aminatou Alassani från Togo fann sig snabbt tillrätta med sina nya skolkamrater i Molkom. När det blev dags för fotografering satte hon spontant igång med att hjälpa Alexandra Wattwil att flåta håret!

TORS DAG 9 DECEMBER 1993

Misstänksamma passpoliser fick ge sig Aminatou och Yawo äntligen i skolbänken

MOLKOM(VF)

Äntligen! I går satt Aminatou Alassani och Yawo Duho från Togo på skolbänken i Molkoms folkhögskola tillsammans med sina svenska kamrater.

De skulle ha suttit där redan för två månader sedan, men då kastades de bryskt ut ur landet av Arlandapolisen.

Nu gick det bättre, de släpptes in via Arlanda. Men Mats Matsson som mötte han bli rejält nervös den här gången också, innan allt reit ut.

Jag blev klart bättre bemött, berättar Mats, som är lärare på folkhögskolan, men visst fick jag hjärtat i halsgropen när passpolisen förklarade, att det inte var två som kommit. Det var 23...

Mats Matsson lyckades dock klargöra att 21 av dessa inte hade något med Molkoms folkhögskola att göra.

Vilka de var vet han fortfarande inte. Eleverna som skulle till Molkom hade inte haft någon kontakt med de andra, ens på flyget.

Men när Mats stod där och försökte förklara för misstänksamma poliser minde han förra hämtningen, den i början av oktober.

Sedan 1986 har Molkoms folkhögskola i samarbete med Svenska Togoföreningen haft elevutbyte med en ungefär motsvarande skola i Togo.

Mats Matsson har alltså

hämtat elever på Arlanda många gånger. De har kommit hit i oktober, deltagit i undervisningen på Togo-linjen i Molkom och åkt tillbaka hem efter nyår. Då har eleverna på Togo-linjen följt med dem, för att tillbringa tre månader i deras skola i Togo.

Allt har tidigare fungerat utmärkt. Togo eleverna har kommit till Sverige med en handling som utfärdats av inrikesministeriet i Togo och som är en enklare form av pass.

För att få ett riktigt pass krävs personbevis och det har få togoleser, förklarar Mats. Dessutom kostar det pengar. Därför väljer man den enklare handlingen när det bara rör sig om en kortare visit utomlands.

Skickades hem

Men plötsligt dög inte papperen åt Arlandapolisen.

Mats Matsson väntade och väntade men för att göra en lång historia kort så fördes de båda eleverna till häkte för att sedan sändas tillbaka till Togo, utan att Mats Matsson ens fått chansen att förklara vilka de var, varför de kommit till Sverige och att folkhögskolan självklart tog ansvar för dem.

Jag kan inte se det som hände på annat sätt än som ett uttryck för en allmänt hårdare attityd mot utlänningar, säger han.

Jag blev bara bryskt till-sagd att inte lägga mig i när jag bad att få tala med handläggande poliser. Det var mycket obehagligt. Jag uppfattade det

som ett misstänkliggörande av hela skolan.

En pappersexercis utbröt. Från Molkom till Togo sändes intyg där det stod att de namngivna eleverna var inbjudna till Molkoms folkhögskola, hur länge de skulle vara där, att skolan ansvarade för tur- och returbiljetterna, att den garanterade att de skulle åka hem vid överenskommen tidpunkt...

Viktiga papper

De papperen hade Aminatou och Yawo med sig när de i tisdags för andra gången landade på Arlanda och de lämnade dem till passpoliserna.

Planet landade, jag väntade och väntade, sedan ropade man i högtalarna efter en representant för Molkoms folkhögskola, berättar Mats.

Den här gången fick jag träffa en polis och han hade papperen vi skickat i handen. Jag fick legitimeras mig, han studerade mitt körkort mycket noga och jag trodde väl att allt skulle gå bra.

Då berättade han att det inte var två som kommit. Det var 23!

Mats erkänner att han blev smått chockad. Han försökte förklara att de övriga 21 hade han inget med att göra. Det var bara Aminatou och Yawo han skulle ha med sig till Molkom.

Beskedet blev att saken skulle utredas. Jag skulle få vänta i cirka sex timmar, kanske mera...

Till häktet - igen!

Hur det nu gick till så lyckades Mats ändå få polisen att gå med på att sortera ut de två eleverna ur gruppen. Glada omfamningar följde i ankomsthallen – och Mats ville skoja lite:

– Ja, då är det väl bara att fara till häktet igen då, sa han.

– Jaa, sa både Aminatou och Yawo och sken upp.

Det visade sig att de gärna ville hälsa på vakterna i Karlslund igen, för de hade varit snälla mot dem. Däremot fanns det andra där, högre befattningshavare, som de absolut inte ville möta en gång till.

Via Karlslund och ett glatt möte med några vaktare så gick ändå resan till slut mot Molkom och dit kom de tre på tisdagskvällen.

Äntligen är de på plats vid Molkoms folkhögskola, de båda utbytesstudenterna från Togo som avvisades från Sverige i början av oktober. Här är de, Aminatou Alassani och Yawo Duho tillsammans med läraren Håkan Franklin. I bakgrunden klasskamraterna på folkhögskolans Togo-linje.

I går morse satt de två eleverna med på sina första lektioner.

Kakaodling och behandling av kakaobönr för utvinnande av kakao stod på schemat när

VF hälsade på Aminatou och Yawo deltog aktivt i resonemangen, inte det minsta blyga. Glada över att allt äntligen ordnat sig?

– Ja, sa de. Men de tyckte det var väldigt kallt i Sverige.

GUNVOR NYMAN

– Den här gången fick jag i alla fall tala med passpoliserna, berättar Mats Matsson, läraren som hade det förra besöket på Arlanda i färd minne. Så visst blev jag lite chockad när jag fick veta att det var 23 som kommit, inte två som jag väntat mig!

Förutom en kort studie tid hos oss i Molkom fick Yawo och Aminatou uppleva en vinter med mycket snö, Luciafirande, skidåkning samt ...

... att uppträda på vår julfest ...

... träffa Gunnar Schotte

... fira jul med gran och tomtar ...

m.m., m.m.

SVENSKA TOGOFÖRENINGEN

Gåvoredovisning för tiden 93.07.01-93.12.20

93.07.01	ANNELIE WIKLUND, BLÅKLOCKSV. 4, 791 91 FALUN	50:-
93.07.01	ULF O. GUNNEL KÅLLSTEDT, SUNDBY SÅTERI, 640 62 MALMKÖPING	100:-
93.07.01	GUNILLA FORSSANDER-KÅRLSSON, MARKNADSGATAN 30, 660 60 MÅLKOM	200:-
93.07.02	LISBETH LÅRSSON, BOX 37, 780 51 DALA-JÅRNA	40:-
93.07.02	MARIA SUNESDOTTER SVENSSON, STOMSDAL, LIÅRED 523 91 ULRICEHÅMN	164:-
93.07.05	NIKLAS HÅGBERG, UGGLEVIKSGATAN 13, 2 TR., 114 27 STOCKHOLM	50:-
93.07.12	KARIN BERTELSEN, ÅSGATAN 6, 662 00 ÅMÅL	200:-
93.07.21	GUSTAF ANDERSSON, VETEVAĖEN 6 B, 781 35 BORLÅNGE	50:-
93.07.26	LEIF ERIKSSON, V BANGATAN 59 B, 195 00 MÅRSTÅ	25:-
93.07.27	LENNART STÅHLBERG, KÅRLSLUNDSG. 3, 703 41 ÅREBRO	200:-
93.07.29	GUNILLA FORSSANDER-KÅRLSSON, MARKNADSGATAN 30, 660 60 MÅLKOM	200:-
93.08.10	INGRID FAHLGREN, LINGS.G. 1 B, 271 42 YSTAD	100:-
93.08.11	TÅGOKURS 91/92, MÅLKOMS FHSK, BOX 66, 660 60 MÅLKOM	600:-
93.08.25	EDVIN LILJEMARK, BRUNNSBERG 4201, 796 90 ÅLVDALEN	50:-
93.08.31	GUNNAR HÅNSES, HORNŠGATAN 89, 2 TR., 117 21 STOCKHOLM	200:-
93.08.31	GUNILLA FORSSANDER-KÅRLSSON, MARKNADSGATAN 30, 660 60 MÅLKOM	200:-
93.09.01	GUSTAF ANDERSSON, VETEVAĖEN 6 B, 781 35 BORLÅNGE	50:-
93.09.14	BIRGITTA JIRVAD, STATIONSG. 10 E, 660 60 MÅLKOM	100:-
93.09.17	LISBETH LÅRSSON, BOX 387, 780 51 DALA-JÅRNA	40:-
93.09.24	EDVIN LILJEMARK, BRUNNSBERG 4201, 796 90 ÅLVDALEN	50:-
93.09.27	GUSTAF ANDERSSON, VETEVAĖEN 6 B, 781 35 BORLÅNGE	50:-
93.09.29	GUNILLA FORSSANDER-KÅRLSSON, MARKNADSGATAN 30, 660 60 MÅLKOM	200:-
93.10.01	EDVIN LILJEMARK, BRUNNSBERG 4201, 796 90 ÅLVDALEN	50:-
93.10.01	MÅTS MÅTSSON, SUSAN VINDS VÅĖ 4, 660 60 MÅLKOM	170:-
93.10.01	SUSANNE JOHÅNSSON, VEGAGATAN 11, 1 TR, 392 33 KÅLMAR	200:-
93.10.04	ULF O. GUNNEL KÅLLSTEDT, SUNDBY SÅTERI, 640 62 MALMKÖPING	100:-
93.10.20	TÅGOKURS 93/94, BOX 66, 660 60 MÅLKOM	4230:-
93.10.22	GUSTAF ANDERSSON, VETEVAĖEN 6 B, 781 35 BORLÅNGE	50:-
93.10.25	LEIF ERIKSSON, V BANGATAN 59 B, 195 00 MÅRSTÅ	25:-
93.10.27	ÅSVALLÅLÅRARNÅ, ÅSVALLÅSKOLAN, 66060 MÅLKOM	181:-
93.10.28	ANNA SEDVÅLL, VIMMERBY FOLKHÅGSKOLÅ, 598 21 VIMMERBY	150:-
93.10.28	HÅKAN FRANKLIN, KÅRTÅSGATAN 15, 654 61 KÅRLSTAD	200:-
93.10.28	GUNILLA FORSSANDER-KÅRLSSON, MARKNADSGATAN 30, 660 60 MÅLKOM	200:-
93.10.29	DAVID LIFMARK, JUNGFRUVÅĖEN 5 Å, 791 34 FÅLUN	50:-
93.10.29	EDVIN LILJEMARK, BRUNNSBERG 4201, 796 90 ÅLVDALEN	50:-
93.10.29	LÅRS-ÅKE MÅTSSON, LOLLANDSGATAN 31, 164 43 KISTÅ	100:-
93.10.29	MÅTS MÅTSSON, SUSAN VINDS VÅĖ 4, 660 60 MÅLKOM	170:-
93.11.01	NIKLAS HÅGBERG, UGGLEVIKSGATAN 13, 2 TR., 114 27 STOCKHOLM	70:-
93.11.01	KARIN FILIPSSON, c/o REINEBORG N GREVROSENG 17E, 703 64 ÅREBRO	100:-
93.11.02	ANNELIE WIKLUND, BLÅKLOCKSV. 4, 791 91 FÅLUN	50:-
93.11.02	ULF O. GUNNEL KÅLLSTEDT, SUNDBY SÅTERI, 640 62 MALMKÖPING	100:-
93.11.02	VIOLÅ ZIRATH, SÅGLI, N - 2280 GJESÅSEN	100:-
93.11.02	PERNILLA ÅXELSSON, NYGATAN 56 - 20, 891 34 ÅRNSKÅLDŠVIK	150:-
93.11.02	ELISABETH, PETER STRÅMBÅCK DEGERFELDT, MEJERIFLYGELN, BLOMBERG 533 93 KÅLLBY	100:-
93.11.04	TÅGOKURS 90/91, FOLKHÅGSKOLAN, BOX 66, 660 60 MÅLKOM	2200:-
93.11.05	FÅNNY NYSTRÅM, HÅLLÅNSVÅĖEN 15, 792 00 MÅRÅ	100:-
93.11.05	INGER RÅÅBY, VÅLUNDŠG. 4, 3 TR., 113 21 STOCKHOLM	150:-
93.11.09	CÅTARINÅ SVENSSON, TORSGATAN 6, 532 33 SKÅRÅ	100:-
93.11.09	VÅLTER SKOG, SKÅFTINGEBÅCKEN 20 6TR, 163 64 SPÅNGÅ	121:-
93.11.10	EDVIN LILJEMARK, BRUNNSBERG 4201, 796 90 ÅLVDALEN	50:-
93.11.12	GUNNAR HÅNSES, HORNŠGATAN 89, 2 TR., 117 21 STOCKHOLM	200:-
93.11.15	INDHIRÅ SUNDVISSON, SKÅLÅN 1245, 840 31 ÅSÅRNÅ	100:-
93.11.15	ANN-MÅRIE SVENSSON, BODARNÅ 40, 780 10 GUSTAFS	100:-
93.11.17	ELLEN LINDBERG, BROGATAN, 781 33 BORLÅNGE	100:-
93.11.18	GULL-BRITT HESSEL, URMINNESVÅĖEN 4, 141 33 HUDDINGE	200:-
93.11.21	MÅTS MÅTSSON, SUSAN VINDS VÅĖ 4, 660 60 MÅLKOM	170:-
93.11.21	LISBETH LÅRSSON, BOX 387, 780 51 DALA-JÅRNA	40:-
93.11.22	TÅGOKURS 93/94, BOX 66, 660 60 MÅLKOM	1335:-
93.11.23	GUSTAF ANDERSSON, VETEVAĖEN 6 B, 781 35 BORLÅNGE	50:-
93.11.24	EDVIN LILJEMARK, BRUNNSBERG 4201, 796 90 ÅLVDALEN	50:-
93.11.24	RUNE SELEN, FOGHÅMMARSVÅĖEN 7, 740 50 ÅLUNDÅ	1000:-
93.11.25	TORÅ SIBBE, KÅLKUGNSVÅĖEN 8 B, 597 30 ÅTVIDÅBERG	100:-
93.12.01	GRETA GUNSÅRFS, TIBBLE 178, 793 00 LEKSÅND	50:-
93.12.02	ÅLF ÅLOFSSON, ÅLSHOLMSGATAN 3, 441 39 ÅLINGSÅS	100:-
93.12.02	ULF O. GUNNEL KÅLLSTEDT, SUNDBY SÅTERI, 640 62 MALMKÖPING	100:-
93.12.02	GUNILLA FORSSANDER-KÅRLSSON, MARKNADSGATAN 30, 660 60 MÅLKOM	200:-
93.12.03	VIOLÅ JOHÅNSSON, VÅTTNÅS 6700, 792 00 MÅRÅ	100:-
93.12.03	INGEMAR MOSSBERG, BORSSELVÅĖEN 6, 792 00 MÅRÅ	100:-
93.12.03	ÅGNETÅ OCH CHRISTER BLOMBERG-WIDEGREN, ÅRDENNERGATAN 9 165 58 HÅSSELBY	100:-
93.12.03	TÅGOKURS 93/94, BOX 66, 660 60 MÅLKOM	2049:-
93.12.06	KARIN BERTELSEN, ÅSGATAN 6, 662 00 ÅMÅL	200:-
93.12.12	ÅMINATOU ÅLASSANI, CRASE DE KUMÅ-DUNYO, B.P. 234 KPÅLIME	30:-
93.12.13	MÅLKOMS FOLKHÅGSKOLÅ, BOX 66, 660 60 MÅLKOM	6045:-
93.12.13	TÅGOKURS 93/94, BOX 66, 660 60 MÅLKOM	240:-
93.12.20	TÅGOKURS 93/94, BOX 66, 660 60 MÅLKOM	175:-
93.12.20	ÅMINATOU ÅLASSANI, CRASE DE KUMÅ-DUNYO, B.P. 234 KPÅLIME	81:-
93.12.20	MÅTS MÅTSSON, SUSAN VINDS VÅĖ 4, 660 60 MÅLKOM	272:-

Summa för perioden:

25523:-